

Katedra dokumentární tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské

Autor/ka práce: BcA. Marie Magdalena Kochová

Název práce: Spolupráce s protagonistou s poruchou autistického spektra v českém dokumentárním filmu

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Prof. MgA. Helena Třeštíková, KDT FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce..A.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu..A.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu..A.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce B.....

Jazyková a stylistická úroveň práce..A.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) A

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava
.A.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.A.....

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Marie Magdalena Kochová napsala svou teoretickou bakalářskou práci na téma, kterým se zabývá i ve svém bakalářském filmu o spolupráci filmaře s protagonistou s poruchou autistického spektra.

Považuji za velmi šťastné a produktivní když student podloží svůj film i teoretickým zkoumáním tématu, kterým se zabývá. Dokonce bych řekla, že v tomto spojení bych viděla hlavní smysl teoretických prací na naší katedře.

Magdalena Kochová pojala svou teoretickou práci velmi zevrubně. Jasně a přehledně popisuje co znamená porucha autistického spektra a jaké má projevy a symptomy. Dále se zabývá velmi podrobně pravidly v komunikaci s lidmi s touto poruchou.

Autorka vychází z široké škály odborných publikací a to jak o problémech autismu, tak i teoretických prací o různých metodách natáčení dokumentárních filmů.

V další části práce se dostává k filmům s tímto tématem.

Oslovila tři režiséry, kteří se tématu autismu věnovali a vedla s nimi obsáhlé rozhovory o jejich přístupu k protagonistům a zkušenostech z natáčení.

Poté se dostává k vlastní práci na svém filmu.

Myslím, že práce Magdaleny Kochové je velmi cenná z několika důvodů.

Její přehledná charakteristika této poruchy je velmi jasně a zajímavě popsána a může být zajímavá i pro čtenáře, kteří o této diagnóze příliš nevědí. Ještě cennější je pak pasáž věnovaná komunikaci s lidmi s touto poruchou. Jasně ukazuje jak pečlivě musí být připraven režisér když se pouští do takto citlivého tématu. To je důležité pro všechny režiséry, kteří pracují s křehkými protagonisty a ne všichni si svou úlohu a své možnosti vždy uvědomují.

Doporučovala bych, už jen z tohoto důvodu, tuto bakalářskou práci téměř jako povinnou četbu pro studenty Katedry dokumentu.

Autorka pak podává zajímavá svědectví Míry Janka („Normální autistický film“), Veroniky Stehlíkové („Děti úplňku“) a Zuzany Kirchnerové („Pět statečných“), režisérů, kteří podobná témata už zpracovávali. Kochová se velmi poučeně a podrobně ptá na jejich motivaci k výběru tohoto tématu, přístup a komunikaci s protagonisty, jejich autenticitu, na jejich zkušenosti z natáčení, produkční zázemí, práci ve střížně i to jak pak protagonisté a jejich rodiny reflektovali hotové filmy.

Tady bych poznamenala jedinou výtku k této práci – a sice, že se více nevěnuje dopadům filmů na veřejnost. Zejména film Veroniky Stehlíkové „Děti úplňku“ zaznamenal velký ohlas a myslím, že výrazně přispěl k zlepšování péče státu o takto postižené děti. Což je velmi zajímavý aspekt dokumentárních filmů – možnost přinést změnu – a také velmi důležitá motivace k tvorbě takových filmů.

V poslední části se Magdalena Kochová dostává ke svému bakalářskému filmu „Ta druhá“.

Jako sestra autistické dívky se zabývá podobným příběhem.

V práci zajímavě reflektuje svou rodinnou zkušenost, která jí k tématu přivedla, hledání protagonistů a pak vlastní práci. Její hlavní hrdinkou je Johana, starší sestra autistické Rozálky. Ve filmu se objevuje celá rodina. Rodinu autorka hledala poměrně složitě přes neziskové organizace a pak věnovala velkou péči seznámení s rodinou a pochopení jejího fungování a podle toho si připravovala scénář. Také výrazně konzultovala s hlavní postavou Johankou, aby vše, co se bude točit bylo opravdové a autentické.

Autorka řeší důležitá témata komunikace s celou rodinou, specifické problémy, které autismus přináší. Na příklad Rozálčino vyžadování naprosto přesného časového programu bez možnosti sebemenší odchylky, její intenzivní pozornost věnovaná štábu, stálá potřeba dotyku...

Důležitým tématem je pro autorku způsob natáčení. Volí kombinaci observačního a participačního modu.

Myslím, že takto podrobně popsaná motivace, úvahy o přípravách a pak popis různých prvků natáčení je zcela skvělým podkladem pro autorčinu režijní práci a může fungovat i jako inspirace pro další studenty jak nad svou prací přemýšlet.

Práci Marie Magdaleny Kochové doporučuji k obhajobě a navrhuji známku A

Trěšlíková